

4.6. Fauna de trichoptere din Masivul Retezat și Valea Cernei (Insecta: Trichoptera)

Lujza UJVÁROSI

Summary

The trichopteran fauna of the Retezat Massif and Cerna Valley (Insecta: Trichoptera)

This paper is a synthesis of published and unpublished data about the trichopteran fauna of the Retezat Massif and Cerna Valley. The first records of these regions were published by KLAPALEK (1898, 1899). The paper of Fauna Regni Hungariae published by MOCsARY in 1900 also give a few informations. PONGRACZ (1914) has republished these data.

In 1950, 1960 and 1970 the studies of the caddishfly fauna from Retezat and Cerna Valley are containing very interesting systematic, faunistical zoogeographical and ecological aspects (especially BOTOSĂNEANU and MURGOCI).

A checklist of the Romanian fauna was published by CIUBUC (1993) which altogether 277 taxa, some of them recorded from Retezat and Cerna Valley.

This number was completed by us with new, unpublished data, based upon the UJHELLYI's collection stored in the Natural History Museum of Budapest, Hungary. Our collection contents also some new data.

The whole investigated are enumerated 128 species (ca. 48% in total number of the Romanian trichopteran fauna), 38 from them are belonging to the Retezat fauna and 59, from the Cerna Valley. Only 31 trichopteran species are common in both areas.

Ten Carpathian endemics were identified in the investigated area: *Rhyacophila limminisiana* Botos., *Plectrocnemia minima* Klap., *Drusus brunneus* Klap., *D. carpathicus* DZIEDZ., *D. romanicus* MURGOCI & Botos., *Potamophylax millenii* Klap., *Allogamus dacicus* SCHM., *Anitella lateropunctata* Botos.

A number of other 8 species is rare in the Romanian fauna: *Rhyacophila fischeri* Botos., *Hydropsyche emarginata* NAVAS, *Polycentropus schmidii* NOVAK & Botos., *Tinodes raina* Botos., *Setodes hungaricus* ULMER, *Adicella altandronica* Botos. & NOVAK.

From the zoogeographical point, the investigations show a large variability of elements, between a large number of Palearctic, European central European, Carpathian, Balkanian and Mediterranean species. The zoogeographical structure of the Retezat Mountains is more or less similar to other massifs of the Southern Carpathians. Opposite, the Cerna Valley fauna contains very interesting elements, which are building an interesting structure.

This situation could be understand if we think to the favorable physicogeographical conditions, the Cerna Valley is constituting a "bridge" between the Southern Carpathians and the Stara Planina Mountains in Balkans. This region permits a maximal elevation section in the Carpathian range (ca. 2500 m) to the lower course of the Cerna river, about 50 m altitude, without changing in the mountainous aspect.

For preserving the original and heterogeneous trichopteran fauna in the Cerna Valley, we are proposing these are for a natural reservation.

Introducere:

Această lucrare dorește a fi un conspect al speciilor din regiunile Masivul Retezat și Valea Cernei, bazat mai ales pe datele din literatură, dar utilizând și materialul din colecțiile particulare,

cu date încă nepublicate ale lui UJHELYI de la Muzeul de Istorie Naturală din Budapesta, Ungaria (leg. KIS B. și UJHELYI S.) și din colecția personală (leg. UJVÁROSI, RÁKOSY).

Primele date asupra faunei de trichoptere din Masivul Retezat și Valea Cernei apar la sfârșitul secolului al nouăsprezece-lea, publicat de KLAPALEK (1898, 1899). În Fauna Regni Hungariae, MOCsARY, publică în 1908 noi date asupra ordinului Trichoptera cu date referitoare și la Masivul Retezat și Valea Cernei, iar PONGRACZ (1914), republică aceste date în care adaugă alte noi informații bibliografice apărute la acea dată. Urmează o pauză de aproape 40 de ani. Din anii '50 apar numeroase lucrări faunistice și sistematice (descrieri de noi specii), ecologice și zoogeografice asupra trichopterelor din fauna României. Unele dintre aceste articole tratează comunitățile din regiuni mai restrânse, cum ar fi Masivul Retezat și Munții Banatului (BOTOSÁNEANU 1952, 1952a, 1953, 1956, 1957, 1957a, 1957b, 1959, 1960, 1961, 1965, 1966, 1967, 1975; BOTOSÁNEANU & MALICKY 1978; BOTOSÁNEANU & SCHNEIDER 1978; KUMANSKI & BOTOSÁNEANU 1974; MURGOCI 1953; MURGOCI & BOTOSÁNEANU 1954, 1957; MURGOCI & MARCOCI 1955; NOGRADI 1989; ORGHIDAN & BOTOSÁNEANU 1953).

Un conspect al speciilor de trichoptere din România a fost publicat de CIUBUC în 1993, în care sunt citate și specii descrise din Masivul Retezat și Valea Cernei. Pentru completarea acestor date BOTOSÁNEANU (1993, 1995), semnalază și publică încă câteva specii din aceste regiuni. Noi vom adăuga noi date încă nepublicate, rezultate în urma investigării col. UJHELYI din Ungaria (leg. Kis B. și UJHELYI S.) și a colecției noastre (leg. RÁKOSY L.).

În urma prelucrării datelor din literatură și a rezultatelor personale din această regiune au fost identificate 130 de specii de trichoptere din care 36 sunt din Munții Retezat, 62 sunt din Valea Cernei, iar 32 de specii sunt comune în ambele regiuni.

Material și metode:

Dată fiind marea diversitate a sistemului lotic și a aspectelor geomorfologice, diferența de altitudine, și. a., colectarea cea mai eficientă a trichopterelor se face prin mai multe metode.

Colectarea diurnă, cu fileul entomologic s-a dovedit a fi foarte eficientă în cazul speciilor din zona alpină, subalpină, mai ales la acele forme care nu sunt bune zburătoare, unele putând fi colectate chiar individual lângă diferite tipuri de ape. Colectările efectuate la distanțe mai mari de sursele de apă, de pe ramurile arborilor au dat uneori rezultate interesante.

La înălțimi mai mici, în zona montană, colectarea calitativă și cantitativă a materialului se face cel mai eficient prin utilizarea capcanelor luminoase sau a ecranului luminos, folosind ca sursă lampa cu vapori de mercur. Cu această metodă a fost colectat un material bogat (de exemplu în jurul localității Băile Herculane, în Mai 1996. Lampa de 250 W a fost racordată la un generator portabil de tip Honda.

În fig. 1 și 2 sunt reprezentate punctele de colectare. Punctele de colectare din Masivul Retezat sunt: 1. Valea Nucșorului (la marginea comunei Nucșoara, 637 m alt.; 2. Valea Nucșorului (între Nucșoara și Cabana Pietrele; 3. Valea Nucșorului (Poiana Cârnăc 980 m); 4. Valea Stânișoarei spre Cabana Pietrele (1475 m); 5. Mic izvor reocren, lângă Cabana Pietrele; 6. Valea Stânișoarei, amonte de Cabana Pietrele; 7. Valea Stânișoarei (în chei în drum spre Tăul Stânișoara); Tăul; Stânișoara (1990 m); 9. Valea Rea, lângă podețul de pe drumul turistic; 10. Valea Rea, în aval de Cabana Pietrele; 11. Pădurea Valea Rea; 12. Tăul dintre Brazi (1740 m); 13. Valea Pietrele (300 m distanță de Tăul Pietrele); 14. Tăul Pietrele (1990 m); 15. Izvoarele lacului Bucura; 16. Lacul Bucura (2041 m); 17. Lacul Ana; 18. Lacul Viorica; 19. Lacul dintre Jepi; 20. Izvor al lacului Lia; 21. Confluența emisarilor din lacul Lia cu al Bucurei și Anei; 22. Pădure de molid pe Valea Galeșului; 23. Tăul Galeșul (1990 m); 24. Acvatorul alimentar al tăului Galeșul; 25. Emisari din tăul Galeșul; 26. Băltoace ale izvorului Galeșul (2060 m); 27. Tăul Negru; 28. Tăul Zănoaga; 29. Valea Bută; 30. Retezat, diferite puncte, fără alte specificații (Fig. 1)

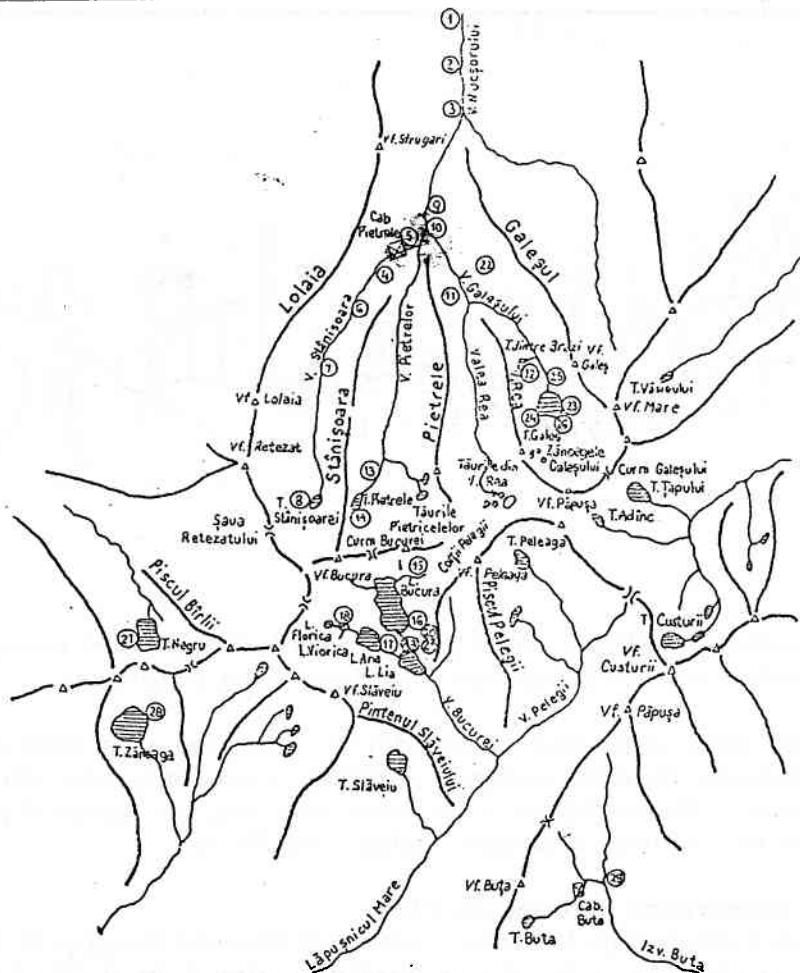

Fig. 1. Punctele de colectare din Masivul Retezat (vezi în text, corespondența numerică)
 Collecting sites from the Retezat Massif (see in text the correspondence).

Punctele de colectare din Valea Cernei sunt: 1. Izvoarele Iaunei Mari (1400-1600 m); 2. Fața Iablăniceanului (Izvorul Povoiului); 3. Valea Prisăcinei (250-300 m); 4. Izvorul lui Vrăbete; 5. Valea Treștenicului; 6. Pârâul Întrăturii; 7. Pârâul Scocina; 8. Pârâul Raina; 9. "7 Izvoare Reci" (complex de izvoare reocrene, cu curs rapid); 10. "7 Izvoare Reci" (zonă cu ape lent curgătoare); 11. Cerna, în dreptul punctului "7 Izvoare Reci"; 12. Ogașul lui Roșet; 13. Cerna, între "7 Izvoare Reci" și Băile Herculane; 14. Izvorul lui Niculae, la Bulza; 15. Izvorul lui Nicodim Voinescu; 16. Valea Cernei, fără alte indicații; 17. Izvorul lui Mihai; 18. Izvoraș sulfuros de 21,5°C; 19. Băile Herculane, aproape de gară (Valea Pecinișca); 20. Mic izvor helocren, spre izvorul lui Munk; 21. Izvorul lui Munk, în pădurea de la Băile Herculane; 22. Tinovul din Lunca Știubeiului; 23. Pârâiaș din Poiana Știubeiului; 24. Pârâul Pecinișca; 25. Pârâul Bâzon; 26. Izvor pe Domogled; 27. Peștera Soroniște; 28. Valea Pecinișcăi; 29. Cerna, la comuna Pecinișca; 30. Confluență Cernei cu Belareca; 31. Ogașul Bălii; 32. Cerna la Toplet; 33. Cerna, amonte de Toplet, aproape de Bârza (Fig. 2.).

Rezultate și discuții:

Lista speciilor colectate până acum din Masivul Retezat și Valea Cernei sunt date în tabelul I, la sfârșitul lucrării.

Specii rare, endemisme carpatiche de trichoptere din Masivul Retezat și Valea Cernei

Rhyacophila fischeri BOTOSĂNEANU 1957

Considerat de BOTOSĂNEANU în 1959 ca specie endemică pentru Munții Banatului (având puncte de colectare în cursurile superioare ale Cernei și Bahnei) a fost ulterior găsită și în Bulgaria (BOTOSĂNEANU & MALICKY 1978).

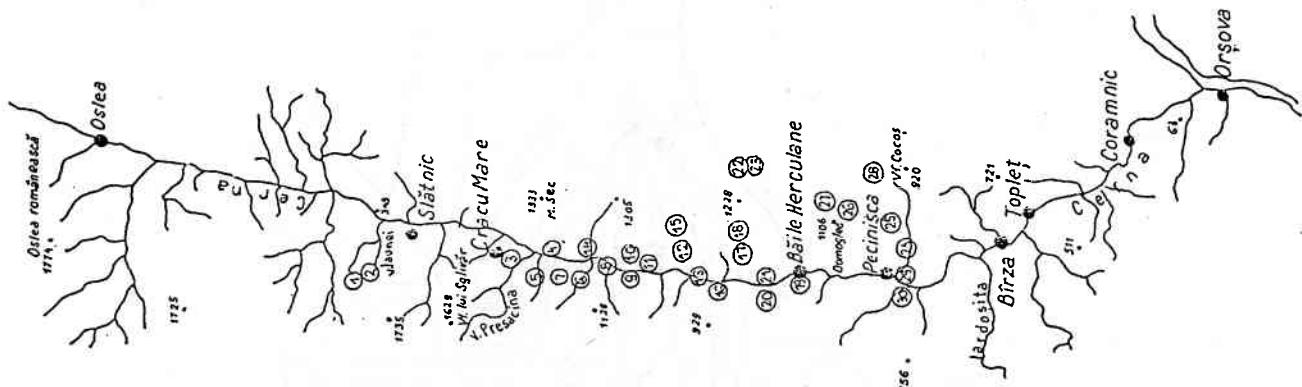

Fig. 2. Punctele de colectare pentru trichoptere din Rezervația Valea Cernei
 Collecting sites for trichopterans from Cerna Valley Reservation.

Trebuie subliniat faptul că utilizarea caracterizării de "endemism" și în cazul trichopterelor trebuie făcută cu mare atenție, din cauza cunoașterii insuficiente a arealelor speciilor nou descoperite.

După părerea noastră, *Rh. fischeri*, este o specie balcanică, rară, care populează pășunile de pădure și arealele din jurul acestora, la altitudini mijlocii (cca. 350 m).

*Rhyacophila kimminsi*ana BOTOSĂNEANU 1959

Specie endemică pentru Carpații Meridionali, mai ales în Masivele Bucegi și Făgăraș (CIUBUC 1993). Este o specie rară în Retezat, de unde a fost colectat o singură dată la 22.07.1956 de Kis Béla. Are o răspândire subalpin-alpină, coborând până la limita pădurii.

Rhyacophila obtusa Klapalek 1894

Specia a fost semnalată pentru prima dată în fauna de trichoptere a României în 1993 de BOTOSĂNEANU, în urma prelucrării unui material mai vechi (data colectării: 25.07.1966), de-a lungul unui pârâias, afluent al Cernei, numit Tamburu, amonte de Băile Herculane.

Stactobia caspersi ULMER 1950

Specie foarte rară în fauna de trichoptere a României, având doar o singură semnalare, de-a lungul unor izvorase de pe muntele Domogled (CIUBUC 1993). Este o specie sud-europeană.

Hydropsyche emarginata NAVAS 1923

Specie foarte rară în fauna de trichoptere a României, semnalată numai din regiunea Banatului, din bazinul Cernei Belareca-Berzasca (CILIUIC 1993). Este o specie est-mediterraneană.

Plectrocnemia minima Klapalek 1899

Specie endemică pentru Carpați, din România a fost semnalată doar din Regiunea Banatului, unde este o specie destul de comună, cu multe puncte de colectare (CIUBUC 1993). Arealul speciei cuprinde, în afara Banatului și extremitatea sudică a lantului carpatice din Valea Timokului (Serbia).

Polycentrurus schmidii Novak & Botosaneanu 1965

Foarte rară pentru fauna de trichoptere a României, această specie a fost semnalată doar de la Băile Herculane, colectată la lumină (CIUBULESCU 1993). Este o specie central-europeană.

Tinodes reina Botosaneanu 1960

A fost considerată ca specie endemică pentru M-ții. Banatului (BOTOSANEANU 1959), în prezent sunt cunoscute mai multe semnalări din Peninsula Balcanică (BOTOSANEANU & MOLDOVANU 1978).

Este o specie foarte rară pentru fauna de trichoptere a României, semnalată doar din Valea Trastenicului, affluent pe malul drept al Cernei, în cursul său mijlociu. Este o specie balcanică, mai răspândită în estul și sudestul Peninsulei Balcanice.

***Drusus brunneus* Klapalek 1898**

Endemism carpatic răspândit în toate regiunile acestui lanț muntos.

***Drusus carpathicus* Dziedzielewicz 1911**

Endemism carpatic, mai răspândit în regiunile nordice ale acestui lanț muntos, până în Munții Tatra, Slovacia (Botosaneanu & Malicky 1978).

Este extrem de interesantă răspândirea acestei specii pe teritoriul țării. Specia cunoscută din Munții Rodnei și Gutai a fost semnalată doar o singură dată din Munții Cernei (Pongracz 1904). Până în prezent, cunoaștem încă foarte puține date despre distribuția acestei specii în România, dar credem că are un areal mai larg.

***Drusus romanicus* Murgoci & Botosaneanu 1956**

Este o specie endemică pentru Carpații Românești, cu mai multe puncte de semnalare în Carpații Meridionali și Munții Banatului și mai puține semnalări din Munții Apuseni. Nu a fost semnalată din Carpații Orientali.

***Potamophylax millenii* Klapalek 1898**

Este o specie endemică pentru Carpații Românești, cu mai multe puncte de semnalare în Carpații Meridionali și Munții Banatului. A fost semnalată o singură dată la Ineu (Munții Apuseni). Nu a fost semnalată din Carpații Orientali (Ciubuc 1993).

***Chionophylax mindszentyi* Schmid 1951**

Specie endemică pentru Carpații Românești. Cele mai multe semnalări sunt din Carpații Meridionali. Se cunosc mai puține semnalări din Munții Banatului, Apuseni și Rodnei. În zonele nordice, această specie este înlocuită cu o alta asemănătoare: *Ch. czarnahoricus* Dziedzielewicz 1911 (Botosaneanu 1995).

***Isogamus aequalis* Klapalek 1907**

Arealul speciei este limitat doar la Carpații Românești fiind o specie endemică pentru acestă zonă. Ca și speciile anterioare are mai multe semnalări în Carpații Meridionali și mai puține în Munții Banatului, Apuseni și Maramureș-Bucovina (Ciubuc 1993).

***Allogamus dacicus* Schmid 1951**

Specie endemică pentru Carpați, până nu de mult considerată ca specie endemică doar pentru Carpații Meridionali (Malicky 1983). Ulterior a fost semnalată și din Carpații Orientali, din Munții Harghitei (Ujvárosi, Nógradi, Uherkovich 1995).

***Anitella lateroproducta* Botosaneanu 1952**

Endemică pentru toate zonele din Carpați, dar cu mai multe semnalări în Carpații Meridionali.

***Setodes hungaricus* Ulmer 1908**

Specie balcanică, foarte rară. În afara regiunii Banatului (Valea Cernei, în jurul Mehadiei, defileul Dunării, la Orșova), acestă specie a mai fost semnalată din Crna Gora (Bosnia).

***Adicella altandronica* Botosaneanu & Novak 1965**

Specie balcanică interesantă, semnalată mai ales din partea sudică și sud-estică a Peninsulei Balcanice (Botosaneanu & Malicky 1978). Este extrem de rară pentru fauna României, semnată o singură dată în 1965 de pe Domogled și din jurul B. Herculane (Botosaneanu & Novak 1965).

Aprecieri faunistice și zoogeografice asupra faunei de trichoptere din Masivul Retezat și Valea Cernei

Masivul Retezat și Valea Cernei prezintă, în ciuda suprafețelor puțin întinse o bogată și variată faună de trichoptere. În urma prelucrării datelor din literatură și a colecțiilor UJHELYI S. și UJVÁROSI L., din această regiune au fost identificate 130 de specii, care reprezintă mai puțin de jumătatea din numărul total al speciilor de trichoptere semnalate până acum din fauna României (BOTOSĂNEANU 1994, CIUBUC 1993).

Din cele 128 de specii, 38 au fost semnalate din Masivul Retezat, 58 de specii din Valea Cernei, iar 31 de specii sunt comune pentru ambele regiuni.

Din aceste regiuni, au fost identificate 10 specii endemice pentru Carpați: *Rhyacophila kimminsiana*, *Plectrocnemia minima*, *Drusus brunneus*, *D. carpathicus*, *D. romanicus*, *Potamophylax millenii*, *Allogamus dacicus* și *Anitella lateroproducta*.

Un număr de 8 specii sunt rare pentru fauna României, fiind semnalate doar din cele două regiuni implicate în această lucrare: *Rhyacophila fischeri*, *Rh. obtusa*, *Stactobia caspersi*, *Hydropsyche emarginata*, *Polycentropus schmidii*, *Tinodes raina*, *Setodes hungaricus* și *Adicella altandronica*.

Din punct de vedere zoogeografic, comunitățile de trichoptere din Masivul Retezat și Valea Cernei se caracterizează prin existența unei extraordinare varietăți de elemente. Pe lângă elementele central europene (hercinice și alpine), găsim și elemente balcanice, carpaticice circummediteraneene, etc.

Dintre cele două regiuni, Retezatul are o faună de trichoptere care pare a fi asemănătoare cu a celorlalte masive muntoase din Carpați Meridionali.

Valea Cernei, însă, prezintă o faună mai interesantă, mai eterogenă, fiind un loc de întâlnire a unor faune foarte diferite ca origine. Propunerea de Parc Național pentru Valea Cernei se justifică prin faptul că cel puțin din punct de vedere trichopterologic regiunea deține o faună extraordinară, unică. Această zonă este o punte de legătură dintre Carpații Meridionali și Munții Stara Planina (Balcani).

BIBLIOGRAFIE

References

- BOTOSĂNEANU L. 1952. Contribuții la studiul dezvoltării postembryonare și biologia trichopterelor: *Rhyacophila laevis* Pict. (Rhyacophilidae), *Lype phaeopa* STEPH. (Psychomyidae), *Ecclisopteryx guttulata* PICT. (Ecclisopteryginae), *Lithax niger* HAG. (Goerinae). Bull. șt. Sect. Șt. Biol. 43(4): 895-932.
- BOTOSĂNEANU L. 1952. *Rhyacophila furcifera* (KLAP.) Botos. syn. *Rh. mayeri* var. *furcifera* Klap. 1904. Comun Acad. R.P.R., 2(9/10): 547-550.
- BOTOSĂNEANU L. 1952. O nouă specie de trichopter din familia Goerinae: *Sile variipilosa* n. sp. Comun Acad. R.P.R., 3(5/6): 197-202.
- BOTOSĂNEANU L. 1955. Note trichopterologice (I). Bull. șt. Sect. Șt. Biol. 7(3): 791-802.
- BOTOSĂNEANU L. 1956. Le développement postembryonnaire, la biologie et la position systematique d'un des Trichoptères les plus intéressants de la faune européenne: *Helicopsyche bacescui* ORGHIDAN & BOTOSĂNEANU. Acta Soc. Zool. Bohem., 20(4): 285-312.
- BOTOSĂNEANU L. 1957. Recherches sur les Trichoptères (imagos) de Roumanie. Pol. Pismo. Pol. Pismo. Entomol. 24(25): 383-433.
- BOTOSĂNEANU L. 1957. Quelques trichoptères nouveaux de Roumanie. Tijdsch. Entomol., 100(2): 179-194.
- BOTOSĂNEANU L. 1957. Neuen Trichopteren Arten aus Rumänien (Insecta). Senckenbergiana biol., 38(1/2): 61-65.
- BOTOSĂNEANU L. 1959. Cercetări asupra trichopterelor din Masivul Retezat și Munții Banatului. Bibl. Biol. Anim. Ed. Acad. R.P.R., 1: 1-166.
- BOTOSĂNEANU L. 1960. Description de quatre nouvelles espèces de Trichoptères de Roumanie. Ann. Mag. Nât. Hist., 13(3): 113-120.
- BOTOSĂNEANU L. 1961. Materiaux pour servir à connaissance des Trichoptères d'Europe orientale et centrale. Folia Ent. Hung., Ser. nov., 14(2): 11-91.

- BOTOSĂNEANU L. 1965. Neue trichopterologische Fange in Polen, Rumänien und Bulgarien. Latv. Entomol. 10: 53-60.
- BOTOSĂNEANU L. 1966. Genurile Stenophylax și Micropterna STEIN. (Trichoptera) în România. Prezentare cu caracter statistic. Lucr. Inst. Speol. "Emil Racoviță" 5: 99-114.
- BOTOSĂNEANU L. 1967. Sur quelques Plectrocnemia des Carpathes de Roumanie (Trychoptera: Polycentropodidae). Reichenbachia, 8(23): 269-273.
- BOTOSĂNEANU L. 1975. Die endemischen Trichopteren der Karpaten. Vehr. Sechsten Internat. Symp. über Entomofaunistik in Mitteleuropa: 91-103.
- BOTOSĂNEANU L. 1993. A new caddisfly species from Romania and several species new to the country's fauna (Trichoptera). Entomol. Zeitschr. 103(21): 399-403.
- BOTOSĂNEANU L. 1995. Additional documents to the knowledge of the Trichoptera of Romania, with data on European taxa from outside this country (Insecta: Trichoptera). Faun. Abh. Mus. Tierk. Dresden 20(6): 57-88.
- BOTOSĂNEANU L. & MALICKY H. 1978. Trichoptera. In: J. Illies Ed. Limnofauna Europaea. G. Fischer Verlag & Swets-Zeitlinger, 2: 333-359.
- BOTOSĂNEANU L. & SCHNEIDER E. 1978. Die Kocherfliegen (Trichoptera) in den Sammlungen des naturwissenschaftlichen Museums Sibiu. Stud. Com. Ști. Nat. Mus. Bruckenthal Sibiu, 22: 307-326.
- CIUBUC C. 1993. Checklist of Romanian Trichoptera. Trav. Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa", 33: 11-147.
- KLAPALEK F. 1898. Für neue Trichopteren Arten aus Ungarn. Természettájzi füzetek, 21: 488-490.
- KLAPALEK F. 1899. Bemerkungen über die Trichopteren und Neuropterena fauna Ungarns. Természettájzi füzetek, 22: 429-443.
- KUMANSKI K. & BOTOSĂNEANU L. 1974. Les *Hydropsyche* (Trichoptera) du *guttata* en Bulgarie et en Roumanie. Acta Mus. Maced. Sci. Nat. 14(120): 25-43.
- MOCSARI A. 1908. Neuroptera, 1899. In: Fauna Regni Hungariae, Budapest.
- MURGOCI A. 1953. Câteva genuri și specii de trichoptere noi pentru fauna României. Bull. Secț. Sci. Biol. 5(1): 29-36.
- MURGOCI A. & BOTOSĂNEANU L. 1952. *Acrophylax uncatus* (Trichoptera: Limnephilidae). Com. Acad. R.P.R., 2(7/8): 419-424.
- MURGOCI A. & BOTOSĂNEANU L. 1954. Contribuții la studiul genului *Drusus* STEPH. (Trichoptera) în R.P.R. Bull. Sect. Sci. Biol. 4(3): 978-979.
- MURGOCI A. & BOTOSĂNEANU L. 1957. Genul *Anitella* KLP. în R.P.R. (Trichoptera). Anal. Univ. "C. I. Parhon", București, Ser. Șt.Nat.: 139-147.
- MURGOCI A. MARCOCI S. 1955. Trichoptere trogloxene în R.P.R. Bull. Sect. Sci. Biol. 7(2): 395-407.
- NÓGRADI S. 1989. Locality data of the Trichoptera collection originating from the Carpathian Basin in the Hungarian Natural History Museum. Folia Entomol. Hung.: 156-157.
- ORGHIDAN T. & BOTOSĂNEANU L. 1953. *Helicopsyche bacescui* n. sp. (Trichoptera: Helicopsychinae). Bull. Sect. Sci. Biol. 3(3): 425-531.
- PONGRÁCZ S. 1914. Enumeratio Neuropteroidum Regni Hungariae. Rovartani lapok, 21(9-12): 145-155.
- UVÁROSI L. NÓGRADI S., UHERKOVICH Á. 1995. Studies on the Trichoptera fauna of the Ciuc Basin and Harghita Mountains, Romania. Fol. Hist. Nat. Mus. Matrensis. (in press).

Luița UVÁROSI
Catedra de Zoologie
Univ. "Babeș-Bolyai" Cluj-Napoca
str. Cliniciilor 5, 7
RO-3400

Tabelul 1 / Table 1

**Lista analitică a speciilor de trichoptere semnalate din Munții Retezat și Valea Cernei
(vezi localitățile de colectare corespunzătoare în text)**
**Analitical list of the caddisfly species recorded from the Retezat Mountains and Cerna Valley
(see the adequate collecting places in text)**

Taxon / Taxa	Retezat	V. Cernei Cerna V.	Răsp. geografică Geogr. spreading	Ecologie Ecology
Fam. Rhyacophilidae				
<i>Rhyacophila aquitanica</i>	7,8,13,16,18	7,9,12,14,26	CEur	Euribiont, montan-subalpin ¹
<i>Rh. fasciata</i>	2	3,11,12,28,29,31	Eur	Euribiont, montan
<i>Rh. fischeri</i>		7	Balc	Ritrobiont
<i>Rh. fureifera</i>	6,10,13,22	16	Balc	Tachipotamobiont
<i>Rh. kimmminsiana</i>	30		End. Cp	Himarobiont
<i>Rh. laevis</i>	2	7,9,13,14,15	CEur	Sylvocrenofil
<i>Rh. mocsaryi</i>	30		Cp	Ritrofil
<i>Rh. nubila</i>		6,7,11,19	Eur	Tachipotamofil
<i>Rh. oblitterata</i>	1	3,7,8,12	EPal	Ritrofil
<i>Rh. obtusa</i>		19	Balc	Ritrobiont
<i>Rh. polonica</i>		6	CEur	Ritrobiont
<i>Rh. tristis</i>	30	3,6	CEur	Euribiont, montan
<i>Rh. torrentium</i>	10, 30		Cp	Tachipotamobiont
Fam. Glossosomatidae				
<i>Glossosoma discophorum</i>	30		Balc	Tachipotamobiont
<i>Synagapetus iridipennis</i>	30	6,7,9,12	CEur	Tachipotamofil
<i>S. mosely</i>		15,31	CEur	Sylvocrenobiont
<i>Agapetus delicatulus</i>		29	CEur	Euribiont
<i>A. laniger</i>		13,19,29	CEur	Euribiont, montan
<i>A. rectigonopoda</i>		10,16	Cp	Euribiont
Fam. Hydroptilidae				
<i>Stactobia caspersi</i>		26	Eur	Sylvocrenobiont
<i>S. malachlani</i>		28	Balc	Sylvocrenobiont
<i>Hydroptila forcipata</i>		28	Eur	Euribiont
Fam. Philopotamidae				
<i>Philopotamus montanus</i>	1,3	3,6,7,8,12,31	EPal	Euribiont, montan
<i>Ph. variegatus</i>	29,30	19	CEur	Euribiont
<i>Wormaldia occipitalis</i>	2,30		CEur	Ritrofil
<i>W. triangulifera</i>	2	1,3,4,5,6,7,8,9, 17,21,26,31	Eur	Ritrofil
<i>W. subnigra</i>		26,28	Eur	Euribiont
Fam. Hydropsychidae				
<i>Diplectrona atra</i>		17	CEur	Sylvocrenobiont
<i>Hydropsyche angustipennis</i>		16	Eur	Tachipotamobiont
<i>H. bulgaromanorum</i>		19	Eur	Euribiont
<i>H. contubernalis</i>		19	Hol	Euribiont
<i>H. emarginata</i>		13	EMed	Tachipotamobiont
<i>H. pellucidula</i>	1	10,13,19,24	Pal	Euribiont

¹ Caracterizarea ecologică a fost preluată după / The ecological characterization was undertaken after BRĂTĂȘEANU (1959)

TAXON / TAXA	RETEZAT	V. CERNEI CERNA V.	RĂSP. GEOGRAFICĂ GEOGR. SPREADING	ECOLOGIE ECOLOGY
Cheumatopsyche lepida		19	EPal	Tachipotamobiont
Fam. Polycentropidae				
Neuroclipsis bimaculata		10,11	Hol	Tachipotamobiont
Plectrocnemia conspersa	6,16,19,21	28	Eur	Euribiont
P. minima		6,17,26	EndCp	Sylvocrenofil
Polycentropus flavomaculatus		3,11	Pal	Euribiont
P. schmidii		19	CEur	Ritrobiont
Fam. Psychomidae				
Psychomia pussila		3,10,11,13,32	EPal	Tachipotamofil
Lype phaeopa		16,17,19	Epal	Sylvocrenobiont
L. reducta	30	3,6,9	Eur	Euribiont
Tinodes pallidulus		9,26	CEur	Euribiont
T. polifurculatus		17,21	Balc	Sylvocrenobiont
T. raina		5	Balc	Ritrobiont
T. rostocki		7,8	CEur	Ritrobiont
T. unicolor		19	Pal	Ritrobiont
Fam. Phryganeidae				
Phrygaena grandis		19	Eur	Euribiont
Oligotrichia striata		16	Eur	Lenitofil
Fam. Brachicentridae				
Brachicentrus montanus		16	CEur	Tachipotamobiont
Oligoplectrum maculatum		9,11,13,19,29	CEur	Tachipotamofil
Micrasema minimum		6,13,19,29	CEur	Tachipotamofil
Fam. Limnephilidae				
Apatania carpathica		1,2	Carp	Ritrobiont
Drusus biguttatus	30		Eur	Ritrobiont
D. brunneus	4,16,29		Carp	Ritrobiont, montan-subalpin
D. carpathicus	30		Carp	Himarobiont
D. discolor	8,18,21,23		CEur	Ritrobiont, montan-subalpin
D. romanicus	7,8,14,16,23, 30		Carp	Tachipotamofil
D. tenellus	30	19	Balc	Himarobiont
D. trifidus	23		CEur	Tachipotamofil
Ecclysopteryx dalecarlica	30	9,16	NEEur	Tachipotamofil
E. madida	29,30		CEur	Lenitofil
Limnophilus affinis	4,30		Pal	Lenitofil
L. bipunctatus	10,14,27,30	19	EPal	Himarobiont
L. coenosus	8,14,23		Pal	Lenitofil
L. decipiens	10,29,30		Pal.	Lenitofil
L. griseus	16		Pal.	Lenitofil
L. ignavus	30		Eur	Euribiont
L. hirsutus		26	Eur	Euribiont
L. lunatus		19	EPal	Lenitofil
L. sparsus	30		Pal	Euribiont
L. vittatus	6,22,29		Pal	Lenitofil

Taxon / Taxa	Retezat	V. Cernei Cerna V.	Răsp. geografică Geogr. spreading	Ecologie Ecology
<i>Grammotaulius nigropunctatus</i>	30		Pal	Tachipotamobiont
<i>Potamophylax cingulatus</i>	30	9,10,11	Eur	Tachipotamofil
<i>P. latipennis</i>	10	19	Pal	Ritrobiont, montan-subalpin
<i>P. luctuosus</i>	30	16	CEur	Tachipotamofil
<i>P. millenii</i>	10,30	1,2	EndCarp	Ritrobiont, montan-subalpin
<i>P. nigricornis</i>	22		Eur	Ritrobiont, montan-subalpin
<i>P. pallidus</i>		9,19,26,28	Balc	Euribiont, montan- subalpin
<i>Chionophylax mindszenti</i>	8,14,16,22,27	Carp	Carp	Himarobiont
<i>Halesus digitatus</i>	30	19	EPal	Euribiont
<i>H. tesselatus</i>		16,19	Eur	Tachipotamobiont
<i>Melampophylax nepos</i>	30		CEur	Ritrobiont
<i>Isogamus aequalis</i>	22,23		EndCarp	Euribiont, montan- subalpin
<i>Anisogamus difformis</i>	30		Eur	Euribiont, montan- subalpin
<i>Parachiona picicornis</i>	13		CEur	Ritrobiont, montan-subalpin
<i>Stenophylax mitis</i>		19	CircMed	Imago subtroglofil
<i>S. permisus</i>		16,19	EPal	Imago subtroglofil
<i>S. vibex meridiorientalis</i>	30	19	EPal	Imago subtroglofil
<i>Micropterna nycterobia</i>	30	19,28	EPal	Imago subtroglofil
<i>M. sequax</i>		19	Eur	Imago subtroglofil
<i>M. testaceus</i>	11,23		CEur	Imago subtroglofil
<i>Allogamus auricollis</i>	22		Ceur	Himarofil
<i>A. dacicus</i>	22		Carp	Himarofil
<i>A. unctatus</i>	8,14,16,22,30		Ceur	Himarobiont
<i>Chaetopteryx cissylvanica</i>		8,9	Carp	Euribiont
<i>Ch. major</i>		9	Eur	Euribiont
<i>Ch. schmidi</i>		9	Carp	Ritrofil
<i>Psiloteryx psorosa</i>	16,30		Carp	Himarobiont
<i>Annitella lateroproducta</i>	8,16,17,18,19 ,21,23,25,27, 28		Carp	Himarobiont
Fam. Goeridae				
<i>Goera pilosa</i>	30	9,16,19	Eur	Tachipotamobiont
<i>Lithax niger</i>	21,28		CEur	Tachipotamobiont
<i>Silo graellsi</i>	29	1,6,7,8,9,28	?	Euribiont
<i>S. pallipes</i>	30		Eur	Ritrofil
<i>S. piceus</i>	30	8,9,16,28	CEur	Tachipotamofil
Fam. Thremmatidae				
<i>Thremma anomalum</i>		8,9,15,17,19,26	Balc	Sylvocrenofil
Fam. Lepidostomatidae				
<i>Lasiocephala bazalis</i>	30		CEur	Tachipotamobiont
<i>Crunoecia irrorata</i>		26	CEur	Sylvocrenobiont

TAXON / TAXA	RETEZAT	V. CERNEI CERNA V.	RĂSP. GEOGRAFICĂ GEogr. spreading	ECOLOGIE Ecology
Fam. Leptoceridae				
<i>Athripsodes bilineatus</i>		16	EPal	Ritrofil
<i>Ceraclea aurea</i>		30	EPal	Tachipotamobiont
<i>C. dissimilis</i>		19	Eur	Tachipotamobiont
<i>Ylodes kawraiskii</i>		19	EMed	Tachipotamobiont
<i>Setodes hungaricus</i>		13,29	Balc	Tachipotamobiont
<i>S. punctatus</i>		19	Pal	Tachipotamobiont
<i>Leptocerus interruptus</i>		19	Eur	Tachipotamobiont
<i>Adicella altrandonica</i>		19,26	Balc	Sylvocrenofil
<i>A. filicornis</i>	30	7,9	CEur	Sylvocrenofil
<i>A. reducta</i>		26,28	Eur	Sylvocrenobiont
Fam. Sericostomatidae				
<i>Oecismus monedula</i>	22		CEur	Ritrofil
<i>S. schneideri</i>	7,22	7,8,12,16,26	CEur	Euribiont, montan
Fam. Bereidae				
<i>Berea maura</i>	30		Eur	Sylvocrenobiont
<i>B. pullata</i>	1	19	Eur	Lenitofil
<i>Bereaodes minutus</i>	1		Eur	Lenitofil
<i>Ernades articularis</i>	30	16,17,19	CEur	Sylvocrenofil
<i>E. vicinus</i>		21	CEur	Sylvocrenobiont
<i>Beremya hrabei</i>		31	CEur	Ritrofil
Fam. Heliopsychidae				
<i>Heliopsyche bacescui</i>		26	Balc	Sylvocrenobiont
Fam. Odontoceridae				
<i>Odontocerum albicone</i>	1		Eur	Euribiont, montan
<i>O. hellenicum</i>	30	1	eUR	Euribiont, montan